

BONA PAU

PREMSA CORONA

Nº. 620 - ANY LII - MONTUÏRI - OCTUBRE - 2004

Tots els nins i nines de Montuïri començaren el curs escolar. Fins i tot els més petits

Els concerts musicals d'Es Graons, molt agradables

Na Marga, guanyadora absoluta

BREUS

Més expropiacions

Prest a començar l'ampliació de la carretera des dels Creuers fins a Manacor, el Consell expropia 520.000 m², dels quals 150.000 m² són de 151 veïns de Montuïri. La llista dels afectats, que cobraran 6 euros per m², va aparèixer als BOIB del 28 d'agost i als diaris. Està previst que aquestes obres d'ampliació conclouguin a finals de 2006.

Xarxa cicloturística

Dia 8 de setembre el Conseller de Turisme, Joan Flaquer, va explicar als mitjans de comunicació que la xarxa de rutes cicloturístiques de Mallorca arribarà als 244 quilòmetres, dels quals 7 corresponen a l'itinerari Montuïri-Porreres.

Pere Capellà, medalla d'honor i gratitud

Entre les distincions que foren atorgades dia 12 de setembre pel Consell de Mallorca, figura la medalla d'honor i gratitud al qui els anys 1953 i 1954 fou col·laborador de Bona Pau i a qual li hem dedicat el darrer número de "Quaderns Montuïrers", Pere Capellà Roca "Mingo Revulgo", poeta, autor de poemes populars i articles periodístics al diari "Balears".

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespi, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar, Jaume Palou Garau i Miquel Llabrés Jaume.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

La gent major va anar a passejar i fins i tot, com els infants, volgueren pujar a un trenet, amb el qual pogueren contemplar un meravellós paisatge

Protecció civil

Amb el desig d'ampliar el nombre d'integrants, tots els interessats a fer un curs de protecció civil a Montuïri es poden apuntar a l'Ajuntament a hores d'oficina durant tot aquest mes d'octubre. Posteriorment s'anunciarà l'inici de dit curs.

Presentació d'un llibre

El proper 15 d'octubre, divendres, a les 20'30h a la sala d'actes de l'Ajuntament tindrà lloc la presentació del llibre "Devocional", de Martha Elena Valiente, presentació que anirà a càrrec del nostre col·laborador Lluís Servera.

Nou llibre de Sion

Segons notícies de l'editorial, el segon llibre del nostre col·laborador Sion Nicolau ja està en període d'impressió i està previst presentar-lo a Montuïri un dia de la setmana abans de la fira. El títol provisional és: "Escrips d'un pagès, 2". Una notícia de la quals ens congratulam.

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura

Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Complaença

És un fet positiu conservar les bones tradicions i el poble se n'alegra com alegres foren les vetlades dels tres diumenges següents a Sant Bartomeu quan la banda de música oferí els habituals concerts que des d'anys enrere interpreta els tres caps de setmana després de les festes patronals, abraçant-hi la Mare de Déu de setembre o dels missatges. I de passada agrair a l'Ajuntament haver-hi deixat les cadires perquè fos més agradable l'audició.

Brutedat

Una altra vagada cal cridar l'atenció al poc esment de certes persones en no conservar neta la carrera davant ca seva. I per altra part s'hauria de posar fre o impedir l'espargiment de tanta propaganda que embruta el carrers. I amb una i altra mesura el nostre poble semblaria pulcre i donariem sensació de netedat.

Assignatura pendent

No és norma nostra criticar les decisions dels governants ni tampoc recolzar les que es duen a terme, a la lleugera. En tot cas, com és el que ara ens mou a escriure aquestes línies, sí, exposar la nostra opinió com també les dels lectors quan aquestes coincideixen amb la majoria.

Ens veim obligats a repetir insistentment abans que sia massa tard, en la necessitat de la construcció d'un ronda en el nostre poble a fi, principalment, d'evitar la circulació per l'interior a tota casta de vehicles, però en particular autobusos i camions, sobretot aquells que transporten considerable quantitat de materials pesats.

Hi ha hagut consistoris de determinats indrets que han decidit l'obertura de carrers o artèries encara que haguessin de travessar o eliminar parcel·les o edificacions de veïnats, com succeí a Montuïri quan es va emprendre la construcció de l'avinguda d'Es Dau a mitjan segle passat. Possiblement qualcú en va sortir danyat, però el bé de la comunitat ho requeria.

Dia 15 de setembre passat llegíem a un diari que "el Ple de l'Ajuntament de Porreres va aprovar la construcció d'una ronda, per evitar la circulació del tràfic pesat per l'interior del poble. El cost, 540.000 euros, anirà a càrrec del Govern i es tracta d'un projecte presentat per via d'urgència que podria executar-se a partir del proper Novembre".

Posteriorment un lector de **Bona Pau** fent referència a la determinació del poble veïnat, a la poca repercussió que ha tingut a la vila i a l'extrema necessitat que aquí en tenim, ens demanava ens féssim ressò i afegia: "Què passa a Montuïri amb

la petició presentada a l'Ajuntament i a la Conselleria el mes de Febrer, signada per quasi 200 veïnats, reiterant altres peticions presentades el 1991, 1995 i 1997 on es demanava l'obertura d'una ronda per treure el trànsit, sobretot de vehicles pesats que per cert, des de l'inici de les obres a la carretera de Sa Pobla, s'ha incrementat de forma insuportable? Què espera el nostre Consistori? Que hi hagi un accident personal? Heu pensat que dins de la que ara es la carretera cap a Sant Joan hi tenim les Escoles? I el perill..."

Repetim i reiteram una vegada més la necessitat de l'urgent construcció d'aquesta ronda per on transiten vehicles de tota casta. Altres pobles veïnats no fa molt (pensem en Sineu, per exemple) ho han resolt. Montuïri, pel contrari, encara continua amb aquesta assignatura pendent.

Esperem que a l'acabament del curs que que just ara acabam de començar puguem gaudir d'haver aprovat aquesta matèria. I, segur, tots els montuïrers ho celebrarem.

O. ARBONA

Amb molta dificultat i perill els camions que van a Sant Joan surten del carrer Ramon Llull per agafar el d'Emili Pou

DOS DITS DE SENY

SINCERITAT

És evident que la sinceritat consisteix en dir tot allò que un pensa i admetre tot quant se sent. Encara que adesiara s'escolten veus que proclamen la necessitat de ser sincer, trobam persones que s'alegren del mal dels altres o bé els agrada la seva pena o tristor o almanco en són indiferents. Altres, fins i tot, van més enllà i odien els semblants i parents més pròxims, però aparentment demostren el contrari. Són els hipòcrites, els que fingeixen uns sentiments que no tenen i llavors es comporten com a tals. Són persones d'una falsa sinceritat en les quals la mentida, malauradament, és la seva norma de vida i la seva sinceritat és falsa i són totalment diferents d'allò que diuen.

La vertadera sinceritat és, en definitiva, l'única que interessa; és aquella en virtut de la qual una persona s'allunya de tants innombrables rostres que un no voldria per a ell mateix. És a dir, la vertadera sinceritat consisteix en mostrar-se tal com un és, ocupar el vertader lloc que li correspon dins la societat i fer-se responsable d'ell mateix.

El que menteix, s'enganya, es desfigura i es fa malbé. Un vertader mentider ja no sap dir la veritat ni arriba a saber allò que és la veritat. Menteix sense voler-ho; creu a mitges la seves mentides; no distingeix allò que és vertader d'allò que és fals.

La mentida descoratja els altres de tenir confiança amb els mentiders. És un vertader horror atrapar un mentider. Basta pensar l'angoixa en què un es troba quan és descobert en flagrant mentida. Pel contrari, el que és sincer odia la hipocresia i la simulació. És aquell que no és fals ni fingeig mai allò diferent d'així com és.

SALOMÓ

Les novetats i una ullada a la poesia de Joan Alcover

Es freqüent escoltar els coneixedors dels amagatalls del món pagès fer valoracions sobre si convé mantenir una forma de sembrar o baratar-la, innovant respecte a l'herència rebuda. En poesia sol succeir el mateix: sempre hi ha una lluita entre els que decideixen mudar i els que es mantenen més o manco fidels a una tradició.

El que si pareix aconsellable és sempre conèixer el més bé possible el realitzat a una època determinada.

L'artista innovador sol saber prou bé el que es fa. I ha dedicat un espai de temps considerable a estudiar els que l'han precedit.

Entre els poetes és molt interessant observar quines influències han marcat la seva trajectòria i intentar descobrir-les és una tasca apassionant.

Un exemple magnífic del que comentam ho trobam gràcies a Josep Mª Llompart.

En el seu llibre "Els nostres escriptors" (Ed. Moll, 1995) quan parla de Joan Alcover ens diu: "De fet a l'àmbit líric de Le ricordanze hi ha les arrels més fondes del món elegíac del poeta mallorquí". Es refereix al poema "Els records" de Giacomo Leopardi. Aquest poeta va morir el

1837. Alcover neix el 1854 i com la majoria d'autors de l'Escola mallorquina coneixia l'obra poètica del poeta italià.

"Els records" és un poema d'enyor d'un poeta que després d'alguns anys d'absència torna a la seva terra i comprova que sols a través de la memòria es pot recuperar el temps esmicolat. És el mateix plany que trobam a "La Relíquia" d'Alcover entre altres poemes.

La poesia és, en aquest sentit, restitució d'allò que ja no és i aquesta és una de les seves més preuades possibilitats. La universalitat d'algunes sensacions com la percepció del pas del temps lliga el contingut d'ambdós poemes.

Reproduïm els fragments inicials d'aquests poemes. En primer terme "Els records" (G. Leopardi, Trad. Narcís Comadira, ed. 62- Empúries 2004):

*"Estels errants de l'Óssa, no em pensava
tornar com sempre feia a contemplar-vos
sobre el jardí patern guspirejants,
ni a parlar-vos darrere les finestres
d'aquesta casa on vaig viure de nen
i on vaig veure la fi de tota joia.
Quantes faules i imatges aquells*

Joan Alcover

*dies
em va crear a la ment el vostre aspecte
i el dels estels que us són companys! Llavors
que assegut en silenci damunt l'herba,
jo solia passar gran part dels vespres
mirant el cel mentre escoltava el cant
remot de la granota a la campanya!*

I el fragment inicial de "la Relíquia" (Joan Alcover, ed. 62, 1995) diu:

*"Faune mutilat
Brollador eixut,
jardí desolat
de ma joventut...
Beneïda l'hora que m'ha duit aquí
La font qui no vessa, la font qui no plora,
me fa plorar a mi.
Sembla que era ahir
que dins el misteri de l'ombra florida
tombats a la molsa,
passàvem les hores millors de la vida.
De l'aigua sentíem la música dolça,
dintre la piscina guaitàvem els peixos
collíem poncelles, caçàvem bestioles,
i em fèiem esqueixos,
muntant a la branca de les atzerelles..."*

Representen un cant elegíac, això és nostàlgic i trist pels canvis inevitables. El poeta només poden incorporar el record i afegir-lo al seu plor i reflexionar modestament sobre les seves conseqüències. La poesia desitjaria aglapir-ho tot, però basta sovint un detall com olorar un perfum per tornar a un món ja perdut. Tot plegat perquè el lector pugui participar dels mateixos sentiments.

LLUÍS SERVERA SITJAR

PREFABRICATS

FABRICACIÓ DE

BALUSTRADA I

BIGUES DE TAUló

IMITACIó FUSTA

Servei de transport propi per a tota l'illa
Magatzem i oficina

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuiri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

SALUT

Coxartrosi o artrosi de *cadera*

De bell nou començam amb una de les localitzacions més freqüents de l'artrosi com és l'artrosi de *cadera*.

La *cadera* en ser una articulació de càrrega, és a dir, que sempre ens hi recolzam damunt (aguanta tot el pes del cos) tal vegada en el casos avançats de la seva deterioració arribi a ser totalment invalidant per a les persones que la pateixen.

Quins símptomes dona? En llegir això amb atenció podràs descobrir amb bastant antelació si o no estàs desenvolupant un començament d'artrosi a l'articulació coxa-femoral.

Símptomes

1) De tot d'una es començarà a notar una lleugera molèstia persistent, que no arriba a ser vertader dolor, a nivell de l'engonal (*ingle*) (part del cos en què s'ajunta cada cuixa amb el ventre).

2) Ja molt endavant, després de molts de mesos, a vegades anys, es comença a notar una lleugera dificultat per posar-se el calcetí o la calça i, en conseqüència, també les sabates.

3) Més endavant es pot arribar a notar una molèstia en caminar, que després millora a mesura que ho fas. És a dir, millora quan s'encalenteix l'articulació. Ja en aquest període es pot notar una lleugera dificultat en baixar o pujar escales.

4) En aquesta fase tal vegada es coixejarà un poc, que normalment, a mesura que un camina, va millorant i es pot caminar gairebé normalment. En aquest període en anar amb bicicleta no molesta gens. És molt recomanable fer-ho. En l'artrosi de genoll, la qual ja hem estudiat, la bicicleta no és la millor amiga; sí, ho és en l'artrosi de *cadera*. Per tant, si pots, desplaçet amb bicicleta.

5) Com que normalment la lesió no torna enrere, amb el temps aniràs notant dificultat en posar-te les sabates al peu de la cama afectada. Aquesta dificultat per calçar-te anirà

seguida de dificultat per tallar-te les ungles del peu i ja es notarà que per posar una cama damunt l'altra, costa, i normalment t'hauràs d'ajudar amb les mans per aixecar la cama afectada. Més endavant ni amb ajuda es podrà fer. Si sense dificultats un pot creuar les cames, primer una i després l'altra, es pot estar orgullós que de moment un està bé i no té per què témer dita malaltia.

6) Sense que ningú ho t'ho hagi dit començaràs a posar-te els calcetins i les sabates estant dret i flexionant la cama dolorosa cap enrere, veuràs i comprovaràs que és l'única manera de calçar-te sense dificultat i sense demanar ajuda. Si ja tens aquest grau de dificultat per calçar-te ho has de fer de la manera següent:

No t'ha dit res ningú ni tampoc ho has estudiat, però per instint et posaràs dret al costat del llit. I si la *cadera*, per exemple, és la dreta la que et dol, recolzaràs el braç esquerre damunt el llit o el respatller d'una cadira i amb la mà dreta i un calçador i flexionant la cama dolenta cap enrere, aconseguiràs posar-te sense molta dificultat el calcetí i les sabates.

És convenient que ho practiquis ja que no sempre tendràs la teva dona

o la teva filla al teu costat. Aquestes recomanacions són per a ambdós sexes.

Encara que l'artrosi de *cadera* és mes freqüent a l'home, la dona no està lliure de patir-la. L'artrosi de genoll, sí, és més freqüent a la dona.

7) Aquesta evolució és molt llarga. La majoria de vegades pot durar anys. Altres vegades la seva deterioració és més ràpida, però això no és normal.

8) En aquesta etapa s'hi poden passar anys, però, mentrestant, ja s'hi va instaurant un dolor, dies més i altres, manco. Moltes vegades els canvis climàtics poden influir d'una manera negativa o positiva: temps humit, dolent; temps sec, millor. No hem de creure que la causa sigui el temps atmosfèric de primavera, estiu o hivern. Normalment la causa és el temps transcorregut des que hem nascut. Ara bé, això és veritat sols en un 70% dels casos.

A altres coxartrosis la causa està ben definida i el tractament és totalment diferent.

Jo crec que amb aquesta breu descripció, com a primera part, ja en tenim prou. En el pròxim número continuarem parlant d'artrosi de *cadera*. No hem d'oblidar mai que si és curt i bo, dues vegades bo. Fins a la pròxima.

(Continuarà)

MIQUEL LLABRÉS

Nota: Hem escrit *cadera* en cursiva perquè la paraula catalana és *maluc*, i per aquí no s'estila.

Montuiri

971 646 460

Bar Can Pieres

LA IMATGE COMENTADA

Poc temps després de començada la democràcia, a Montuïri com a altres indrets d'arreu el nostre país es féu palès una nodrida assistència als actes populars que s'organitzaven. I aquest fou possiblement el motiu pel qual l'any 1980 amb motiu de la celebració del primer de maig la concurrència que participà al I Cros Popular —o Marató— organitzat per l'Associació de Pares fou extraordinària, èxit que tengué tal repercussió que l'any següent ja fou un milenar el nombre d'atletes que aquí acudiren procedents de gairebé tots els pobles de Mallorca, dels quals uns 200 eren montuïrers, i fins i tot hi participaren soldats del Coes, membres de la Policia Nacional; proves que es dugueren a terme sota una organització que qualcú va conceptuar de modèlica i a la qual, a més de col·laborar-hi els socis de l'APA, es va comptar amb molta gent de la vila, de tal manera que es pogué assegurar que fou obra de tot el poble.

Des d'un altre angle s'ha d'esmentar la contribució de l'Ajuntament, Guàrdia Civil, Creu Roja, municipals, metge, Conselleria de Cultura i un gran nombre d'entitats comercials de dins i fora del poble, de tal manera que no hi mancà detall i que tant els 988 participants com el gran nombre d'espectadors romangueren satisfets.

De l'any següent i amb semblants termes podríem igualment elogiar el III Cros Popular, dins el qual sorprengué "la valentia de les tretze dones de la vila que recorregueren els dos quilòmetres. Per a elles foren

Els montuïrers a la més esquifida i gairebé silenciosa cridada a festa responen clamorosament

els millors aplaudiments. Va guanyar la joveneta Margalida Bauçà".

I ja la IV Marató —a la qual pertany la foto que comentam— tampoc va desmerèixer, si bé amb un poc manco de participació per la coincidència de celebrar-se aquell dia la fira de Sineu i haver-se disputat el dia abans a Ciutat una semi-marató. Així i tot hi participaren gairebé 600 atletes. Reproduïm amb complaença els noms d'alguns nins i ninetes montuïrers que guanyaren, com Maria Portell, Catalina Bauçà, Antònia Tous, Antònia Fontirroig, Isabel Bauçà, Joan Barceló... tots ells ara d'una trentena d'anys.

Aquell primer de maig la gent del poble tornà respondre així com calia, i això que vuit dies després hi havia eleccions municipals. I malgrat un ambient que ja començava a encalantir-se no hi mancà l'assistència i col·laboració parada anys anteriors. Ara bé, no sols les do-

nes participants, millor dit, les primeres de la prova i la gent que amb curiositat i complaença gaudia de veure-les, sinó que tota la imatge sembla un harmoniós conjunt que en Es Dau s'havia concentrat i disposat perquè l'arribada d'aquesta prova femenina fos tan espectacular i, si venia el cas, igualada en els primers llocs, com aquí es pot comprovar. No sembla Montuïri, però la gent d'aleshores, després de cinc anys de democràcia, ja havia tornat assolir el tarannà que de sempre li és característic: els montuïrers a la més esquifida i gairebé silenciosa cridada a festa responen clamorosament. I la imatge no ment.

O. ARBONA

S'ha dit que...

L'excursió què féu el Cub de Majors a les bodegues de Crestaix, a Sa Pobla, tengué molt d'èxit. Begueren, se'n dugueren vi, però no s'engataren, ni de prop.

El sopar era bo, l'ambient, fresc, menjaren a voler i els beneficis per a l'Escola de Música, satisfactoris. Fou el resultat del sopar a la fresca de dia 25.

Uns bromistes volien convidar a beure cassalla de tres caires al balle. Un digué: valdria més que li oferissin a un bon cafè amb llet i això li seria més profitós.

De davant ca seva se'n dugueren un motoret, dia 10, i no se n'ha sabut res més. Son amo romangué esborronat... i encara ara.

La visita a la Catedral que feren els montuïrers de la Tercera Edat fou, per molts d'ells, encisadora. Tan grans i encara descobriren tresors ambiciosos!

Psingulars

Roberto
El rei del cavall

Inconcebible: Un divendres vespre a una finca de fora vila varen matar un cavall a punyalades o ganietades i a un ca li romperen s'espinada i fins i tot escabetxaren una truja. Tot un absurd!

Ara diuen que el pressupost definitiu per arreglar la síquia del Camí Pelut costarà 327.000€. Es veu que no hi ha massa doblers!

Es desitja que la Gent Gran que vagi dia 7 d'octubre al sopar espectacle d'Es Fogueró passi una simpàtica i agradable vetlada i en tornar que puguin contar-ho satisfets.

Encara que manqui molt per estar construïda, ha caigut molt bé a la vila l'anunci de l'edificació d'una residència per a persones assistides. Ja n'hi ha que s'hi volen apuntar!

En el sopar i festa que se celebrà com a preàmbul de la temporada futbolística es palpava una eufòria extraordinària. Nins, grans i grandolassos, tots, fins i tot dirigents, anaven ufanosos. Ara manca que els resultats siguin tan satisfactoris com desitgen ells i l'afició.

S'espera i es desitgen suculen-

Poliesportiu Municipal

Activitats hivern 2004-2005

Gimnàstica manteniment:
Dilluns i dimecres de 20'30 a 21'30.
Professora: Lluïcia Andreu. Preus 20 € i 30 €

Aeròbic: Dilluns i dimecres: de 20'30 a 21'30. **Professora:** Lluïcia Andreu.

Preus 20 € i 30 €

Entrenament personal: Dies a confirmar. Horari de 9'00 a 12'00 i de 16 a 20'00. **Monitor:** Cristòfol Andreu. Preu 20 i 30.

Escola de tennis: adults 35 €
-14 anys no socis del club 35€
-14 anys socis club 20 €.

Professors: Juanjo i Gabi

Ball de bot: dies a confirmar. Preus 12€ socis IMEM i 15€ no socis.

Professor: Marc Coves.

Gimnàs gratuït pels socis IMEM tot l'any

Psingulars

Bel
Sa madona de Can Gopset

tes ajudes per rescabalar-se dels danys de la calabruixada de dia 15. Però... hores d'ara encara no hi ha res segur. A esperar!

EN XERRIM

caixa
JOVE

L'única targeta que segueix el teu ritme

la Caixa

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària de 7 de setembre de 2004

Comunicacions de Batlia

Designació de cap de l'Agrupació de voluntaris de protecció civil: Per decret de Batlia fou designat Cap: Bernat Fiol Garau.

Designació de Jutge de Pau de Montuïri i substitut: El Tribunal Superior de Justícia de Balears va designar per als propers 4 anys, Bartomeu Mas Arbona com a jutge de Pau de Montuïri i Joan Mayol Gomila, substitut.

Contractes laborals realitzats en el marc de les subvencions del SOIB per a l'ocupació de treballadors desempleats: Per a manteniment i vigilància del Parc Verd: Cristòfol Rigo Tous; neteja del Col·legi Públic: Magdalena Martorell Miralles i Margalida Munar Miralles; neteja de l'Ajuntament: Maria Nicolau Cerdà, Neteja del Poliesportiu: Mercedes Samaniego Quiles.

Contractes administratius d'Assistència Tècnica d'arquitecte municipal: D'arquitecte: Carles Arbós Berenguer i d'Assistència tècnica d'urbanisme: Durval Dias Junior.

Compensació de la recaptació de l'any 2003 en concepte d'IAE: Per disminució de recaptació d'IAE de l'any 2003 s'ha reconegut una compensació a l'Ajuntament de Montuïri de 22.437'02 euros dels quals s'ingressaren 9.570'40 euros en novembre de 2003 i la resta, 12.866'62 euros, a l'agost de 2004.

Junta Pericial del Cadastre Immobiliari de Rústega: El 4 de juny de 2004 acordà incloure l'oliveira com a nou cultiu a Montuïri.

Estudi de detall de sòl urbà, corresponent a l'obertura del nou vial, entre C/ Sa Mostra i C/ Bonavista de Montuïri: Aprovació inicial i obertura d'informació pública per termini d'un mes respecte a les fines afectades.

Agenda Local 21: Signatura de protocol de col·laboració entre la Conselleria de Medi ambient i l'Ajuntament de Montuïri.

Petició de l'Ajuntament de Montuïri sobre establiment d'un pas elevat al PK+18.700 del projecte de desdoblament de la C-715: La Direcció Insular de Carreteres del CIM el 30 de juliol de 2004 comunicà l'estudi i possibilitat d'inclusió de dit pas elevat sol·licitat.

Leader II-Pla de Mallorca: Convocatòria d'Assemblea de juliol i acta de la de maig de 2004.

Associació de municipis de les Illes Balears (AMIB): Convocatòria de la Comissió Permanent.

Consorci per al Desenvolupament Econòmic de les Illes Balears (CDEIB): Ordre del dia, documentació, pressupost, calendari d'activitats i comptes anuals.

Mancomunitat Pla de Mallorca: Citacions i actes de sessions i comissions i conveni signat entre la Mancomunitat i Natura Parc per recollida d'animals extraviats.

Reglament de l'Agrupació de Voluntaris de Protecció Civil de Montuïri

Per unanimitat s'acordà aprovar inicialment la modificació del Reglament regulador de l'Agrupació de Voluntaris de Protecció Civil de Montuïri conforme a les consideracions establertes per la Conselleria d'Interior el Govern de les Illes Balears. El reglament modificat amb les consideracions indicades s'adjunta com annex.

Ordenança Municipal per a la gestió dels residus de la construcció

Per unanimitat s'acordà aprovar inicialment l'Ordenança municipal reguladora de la gestió de residus de construcció i demolició generats a les obres d'enderrocament, construcció i excavació que es destinen per al seu abandonament; establint a l'efecte una regulació addicional a l'atorgament de les llicències municipals d'obres. L'ordenança indicada s'adjunta com annex.

Sessió plenària extraordinària de dia 14

POS 2005

Per unanimitat s'acordà aprovar l'expedient de sol·licitud de finançament de les obres d'acondicionament d'un tram del carrer Pere Capellà i carrer Velar de Sa Torre incloses en el Pla d'Obres i Serveis per a 2005 amb un pressupost de 33.789 euros i una aportació municipal de 6.757€ (20%).

Projecte turístic "Ecomuseu del Molinar". Adquisició onerosa terrenys del passeig del Molinar

Per 6 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM i PSOE) s'acordà adquirir 2.500 m2 de terrenys rústics valorats a 18'03 €/m2 per un preu total de 45.075€ corresponents a les parcel·les 12, 14, 15, 16, 17-A i 17-B del polígon 12 a fi de dur a terme les actuacions corresponents al Passeig del Molinar incloses dins el projecte "Ecomuseu del Molinar".

Projecte turístic "Ecomuseu del Molinar". Adquisició per expropiació forçosa dels terrenys de la placeta del Molinar

Per 6 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM i PSOE) s'acordà iniciar procediment expropiatori (per disconformitat amb l'oferta amistosa) de 211 m2 d'urbana i 521 m2 de rústega propietat de Francisca Mas Moll com a part necessària i integrant de l'obra "Placeta del Molinar" inclosa dins "Ecomuseu del Molinar".

Projecte turístic "Ecomuseu del Molinar". Conveni urbanístic per adquisició de terrenys del museu del Molinar

Per 6 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM i PSOE) s'acordà aprovar i signar el conveni urbanístic referent a la cessió gratuïta dels terrenys del Molí den Ferrando per a l'equipament públic del "Museu del Molinar" consistent en un solar urbà de 1.990 m2 que inclou la Torre del Molí i una porció de terreny rústic confrontant, de 1.000 m2.

A l'esquerra podem contemplar efectes de la calabruixada a una vinya de Montuïri. I a damunt, el tinent de batle, batle i ponents a la convocatòria de petits empresaris de Montuïri

Clausura cursos de natació

Dia 30 d'agost en Es Revolt se celebrà l'acte de cloenda dels cursos de natació 2004 per a gent gran, al qual hi assistiren el President de l'Institut de Serveis Socials de Mallorca, els batles de Montuïri, Sant Joan i Lloret i els respectius presidents de la Tercera Edat d'aquestes localitats, a les piscines dels quals s'hi han impartit les classes. Els participants rebren un diploma commemoratiu i després soparen junts.

Concerts en Es Graons

Els dos primers diumenges de setembre, dies 5 i 12, dos concerts musicals animaren les vetllades xafogoses de la primera quinzena. El primer l'oferí el conjunt "Jazz'ta Big Band" i el segon, la nostra banda. Ambdós feren oblidar la pesada basca que aquells dies assolia tots els indrets del poble i de Mallorca.

Pujada a Lluc a peu

A la tradicional pujada de la Part Forana a Lluc a Peu hi participaren una trentena de Montuïrers la nit de l'11 al 12 de setembre passat. D'ells 8 partiren a peu des de Montuïri i la resta, des d'Inca. Tots tornaren satisfets de l'eixida.

Començament del curs escolar

A Montuïri les classes del curs escolar 2004-2005 començaren dia 13 per als alumnes de l'Escoleta i d'Educació infantil i dia 14 per als d'educació primària.

Nova associació de dones

Dia 16 de setembre passat es va constituir l'associació "Dones montuïreres d'Acció Social i Família", una associació que té com a finalitat oferir una sèrie d'activitats a les dones de totes les edats i a les seves famílies. L'acte de presentació tindrà lloc aquest mes d'octubre, el qual serà presidit per la senyora Dolors Alemany, presidenta de Dones d'Acció Social de Balears, acte al qual la junta convida des d'ara totes les persones interessades.

Començament de curs de l'Associació de Persones Majors

Amb un dinar celebrat en Es Creuers dia 25, l'Associació de Persones Majors donava per començat el curs 2004-2005. Hi participaren nombrosos socis i tot seguit s'organitzà un ball.

Sopar a benefici de l'Escola de Música

Com ja havíem anunciat, dia 26 davant la piscina d'Es Dau tengué lloc un sopar a benefici de l'Escola de Música. Foren molts els que hi participaren i així els beneficis alleugeriran les despeses de dita Escola.

Associació d'Empresaris

A fi proposar una associació de petits empresaris de Montuïri, dia 27 se celebrà una reunió a l'Ajuntament amb la participació d'un bon grapat. Maria Montoro, Secretària de PIMEM i Joan Egido, President de l'Associació de Manacor exposaren els avantatges d'estar associats i l'experiència que ja en tenen. Una vegada vista la conveniència, alguns dels presents es prestaren per iniciar les gestions de cara a una futura constitució a Montuïri.

Conferència sobre reuma

El doctor Miquel Llabrés oferirà el proper 14 d'octubre, dijous, una xerrada al local de la Tercera Edat, però oberta a tothom, la qual tractarà sobre reumatologia, símptomes, prevenció i possible curació. Començarà a les 7 de l'horabaixa.

bar

Ca na Poeta
music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Francisca Mª Gomila Gelabert

Expressa el seu sentit de la felicitat i assegura que "el benestar es pot trobar tant dins una ciutat com a qualsevol poble"

És activa i treballadora. No la troben mai mans aplegades. Té les idees clares. Difícil convèncer-la per a l'entrevista. Segons ella, la seva vida, els seus treballs, són els de cada dia d'una dona de casa normal. Argumentava que no tenia res interessant per dir o contar. Amb una paraula: millor –segons ella– que cercàs una altra persona per a l'entrevista, que ella no era cap personatge important. "Totes les persones són importants", li responguérem.

Al cap d'un cert temps quedàrem d'acord per tenir un curt diàleg, però que no esperàssim fer cap descobriment –ens digué– amb el canvi d'impressions i respecte a ella.

El que volia dir era que la seva vida es desenvolupava dins un ambient estable, senzill i rutinari, on no solen succeir grans esdeveniments. Aquest fet no resta importància a la vida de les persones, contestàrem.

Na Francisca Gomila té precisament una qualitat: exposa amb sen-

zillesa i habilitat els seus punts de vista i les seves conviccions, amb fermesa.

Nasqué a Lloret de Vista Alegre el 25 de novembre de 1930. L'any 1962 es casà amb Sebastià Cloquell Miralles. Tenen quatre fills: Tonina,

Jaume, Bartomeu i Sebastià. També tres nés.

De nina anava a classe amb les monges de Lloret. Tenint uns 14 o 15 anys es traslladà a Santa Eugènia on, amb les monges d'aquest poble, aprengué a brodar. Als 17 anys passà a viure a Palma on hi va estar durant 14 anys.

– Es pot dir que ja eres mig ciutadana. Per quin motiu anares a viure a la capital?

– Molt senzill: el meu pare hi treballava i els meus germans hi estudiaven.

– A l'edat que tenies perillava haver quedat a Ciutat; era l'aspiració de molts de joves d'aquells anys.

Alçant un poc les espatlles amb un gest molt significatiu quan contesta:

– La vida ha vingut així. No he aspirat mai a grans coses, estic satisfeta amb el que tenc i aquí on em trob. A propòsit del que parlem, en certa ocasió estant amb persones molt amigues i altres de la nostra família, en un moment determinat i parlant del benestar em preguntaren mig en broma i mig seriosament si em considerava feliç. Vaig contestar afirmativament i amb tota sinceritat. Semblà que s'estranyassin, però era la veritat. Ho deia perquè el benestar es pot trobar tant dins una ciutat com a qualsevol poble per petit que sia. Estic pensant exactament igual que llavors.

– Et demanàrem, per tant, a què atribueixes aquesta felicitat, com entens aquest estat?

Somriu i contesta de seguida.

– Mira; hi ha un refrany castellà que diu: "El que con menos se conforma, tiene más que el que más tiene".

– D'acord. Però insistim: per

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

què no ens expliques en què consisteix la teva felicitat?

– Senzillament, la felicitat de què et parl no és el tipus de benestar i alegria constant que no para mai. La meua felicitat és el quefer diari dins la vida que duc. Don molta importància a la vida familiar i a les relacions humanes. Tenc molt en compte també tots els fets que passen al meu voltant; uns són alegres, altres no tant. Duc una vida tranquil·la dina un poble tranquil. No desig res més. És que això no és felicitat.

Els qui la coneixem de prop sabem que està integrada dins del grup d'Acció Social del poble. Amb un equip de voluntaris visita periòdicament els malalts i/o persones impedides; fa 17 anys forma part de la Coral Mont-Lliri. Des de fa més de 20 anys és una de les repartidores de Bona Pau; lectora a les misses dels dissabtes o diumenges al nostre temple... Segur que deixam d'assenyalar altres activitats en què intervén, ajudant a persones necessitades. I segur també que s'enfadarà

quan es doni compte que hem aïrat aquestes tasques tan humanes a les què es dedica.

– Com pots atendre tots aquests afers a més de les feines de la casa?

– Aquí radica també el motiu de la meua felicitat: ajudar els germans i la comunitat; almanco jo ho entenc així.

– Tenint en compte que formes part d'un grup de cant coral, és de suposar que t'agrada aquest art. Quin tipus de música és la del teu gust?

– Especialment la clàssica i la polifònica, la sarsuela, també les composicions antigues, i les bandes musicals de certs films, m'encanten.

– Assenyala unes quantes peces musicals agradables per a tu.

– M'és difícil anomenar-les de cop, però m'entusiasmen la música de "Carmen", el "Bolero" de Ravel, "La Traviata"...

– Com estàs de literatura?

– Estic molt ocupada i no puc llegir

■
"Existeix la solidaritat, però no en la mesura que tocaria existir"

▲
"Quan han desaparegut certes traves, la dona s'ha llançat a la conquesta dels seus drets"
●

el temps que vull. Però m'agraden molt Mercè Rodoreda, Antònia Vicenç, Carme Riera... D'aquesta escriptora m'entusiasma "Dins el darrer blau".

– Què ens pots dir del cinema?

– M'agrada molt. Però des que acabà les projeccions el cinema de Ca n'Eloi m'he de conformar amb les cintes de la TV.

(Continua a la pàgina següent)

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General
Pediatria
Cardiologia i Aparell Respiratori
Neurologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Nutrició i Dietètica
Dermatologia
A.T.S. (Infermeria)
Psiquiatria
Psicologia
Ginecologia i Obstetrícia
Angiologia i Cirurgia Vascular
Alergologia
Urologia

LLUCMAJOR

HORARI:
de les 9,00 h.
a les 21,00 h.

Clínica Dental
Odontologia
Medicina Estètica
Ortodòncia
Maxilo Facial
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Oftalmologia
R.X., Radiologia
Ecografies
Otorrinolaringologia
Podologia
Centre Auditiu
Endocrinologia

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AEGON - AGRUPACIÓ MÚTUA - ALLIANZ - CASER - PLANAS - D.K.V. - AGROUPAMA - IMECO - MEDIFIATC - MÚTUA GENERAL DE CATALUNYA - NOVOMÈDIC - SANITAS - SERSANET - LA BOREAL - L'ALIANÇA - LA ESTRELLA - VITALICIO - WINTERTHUR - MÚTUA D'ACCIDENTS - ASEPEYO - FIMAC - FRATERNIDAD - FREMAP - IBERMUTUAMUR - INTERCOMARCAL - MAZ - UNIVERSAL - BALEAR

Plaça d'Espanya, 56 - C/ Ciutat, 12 - Tels: 971 12 00 64 i 971 12 00 21 - Fax: 971 12 04 26 - (Llucmajor)
www.cemllucmajor.com

(Ve de la pàgina anterior)

– Alguns films que destacaries?

– En principi no sé quins t'he de dir. N'hi ha molts, però... record "Qué bello es vivir", "El hombre tranquilo"... Més recent "Cinema Paradiso"... no puc bravejar molt; ara veig poques pel·lícules.

– Com passes l'horabaixa dels diumenges?

– Quan el sol es vol enramar i no fa tanta calor, el meu home i jo sortim a fer una volteta passejant pel camp fins a l'hora de la missa del vespre.

– Continuem amb un altre tema. Què opines o com veus la preponderància que està adquirint la dona dins tots els àmbits en el temps actual?

Està un moment abans de contestar.

– Tots sabem que fa bastants d'anys moltes carreres i per tant nombrosos llocs de treball i de responsabilitat estaven vedats a les dones. No hi teníem opció. Quan ha desaparegut aquesta trava la dona s'ha llançat a la conquesta dels seus drets. És significatiu que ocupin actualment llocs importants. Estan demostrant la seva vàlua.

– I què penses de la situació mundial?

– Consider que a nivell humà la situació dins el món és molt complicada; tots sabem els conflictes que existeixen a diverses zones. Un

temps no hi havia els mitjans d'informació actuals. No sabem amb tota la seva magnitud la situació en què visqueren els nostres avantpassats. Però referint-nos al temps actual, si hem de jutjar pel que llegim a través de la premsa i veim per la TV, no descobresc res nou quan opín que aquest món està molt malament i és extremadament preocupant tot quan passa. L'espiral de violència s'estén de cada dia més.

– Per tant: et preocupa el futur?

La seva cara registra un gest d'incertesa.

– No... mira: esper i desig que un dia o l'altre s'imposarà el sentit comú. Vindrà el què vendrà.

– Enyores el passat?

– Sí... i no –ens diu pensativa–. Llavors hi havia manco llibertat. Els temps actuals són completament diferents. Des del darrer quart del segle passat, els canvis dins la nostra societat han estat ràpids i espectaculars.

– I a aquesta societat occidental, com la jutjaries actualment?

– M'és difícil contestar aquesta pregunta, però... fixant-nos amb el que passa a prop i enfora. La gent gasta molt en coses supèrflues i no tenim en compte, per exemple, les necessitats del tercer món, els sofriments dels països pobres, de la gent que es mor de fam. Existeix la solidaritat? Sí, però no amb la mesura que tocaria existir. Per molts només és una frase.

"Les festes de Sant Bartomeu són úniques"

Quan és l'hora de la realitat per aportar l'ajuda que ens demanen, ens trobam molt bé dins ca nostra.

– Continuem amb el gènere humà. Una qualitat que admires en les persones?

– La generositat.

– Per viure: el poble, la ciutat o el camp?

– El poble. A Montuïri, per exemple, sempre m'hi he trobat molt bé. No m'he sentit mai externa. Som una montuïrera més.

– Recentment estàvem en festes, les festes de Sant Bartomeu. Quina opinió en tens?

– Són úniques. M'agraden molt, Es respira un clima diferent d'altres pobles. Les dones tenim més feina aquests dies; però són molt agradables. Et deixen una certa enyorança.

No tenia res per dir, però s'ha desengavatxat a gust. Tots tenim dins nosaltres una ànsia, un desig d'exposar el que sentim. Quan ens ajuden a manifestar allò que duim dins el nostre interior, sembla que ens alliberem d'un gran pes.

Com na Francisca, són moltes les persones anònimes que quan exposen el que senten íntimament, deixen al descobert un món interior dig-ne de conèixer-se.

Cada persona té depositada dins ella un cabdal gros o petit d'aspiracions, somnis no realitzats, sentiments... que ella mateixa ignora. Quan surten a llum, el mateix que les exposa roman sorprès.

El cor humà és un gran desconegut, un gran misteri. Fins i tot per a nosaltres mateixos, com hem assenyalat. Som els primers que ens estranyam quan exposam certes opinions i sentiments.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

RESTAURANT

ES
REVOLT

Especialitat en
Pa amb oli amb sípia • Frit

Carrt. vella de Palma, s/n • Telf. 971 64 66 00 • Montuïri

205 alumnes comencen a Montuïri el curs 2004-2005

(185 al CP Joan Mas i Verd i 20 a l'escoleta Molí de Vent)

*Els més
petits de
tots de
l'Escoleta
Molí de
Vent el
matí del
23 de
setembre*

ALUMNAT I PROFESSORAT DEL CP JOAN MAS I VERD

Actualment s'han matriculat 185 nins i nines, 70 d'infantil i 115 de primària. Tenen un grup per cada nivell educatiu, menys a segon nivell que són dos grups.

Són 16 mestres a jornada completa, més la mestra de religió (els dimecres) i la mestra especialista d'audició i llenguatge (els dilluns, dues sessions del dimarts i els dijous). La pedagoga de l'EOEP dedica els dilluns, quinzenalment, al centre.

La distribució d'alumnes i tutories és la següent:

Educació infantil

3 anys... 22 alumnes. Tutora: M. Francisca Miralles Miralles

4 anys... 25 alumnes. Tutora: Catalina Forteza Amengual

5 anys... 23 alumnes. Tutora: Francisca M. Niell Gomila

Coordinadora del cicle: Catalina Forteza Amengual

Educació primària

1r... 14 alumnes. Tutora: Isabel Roca Mudoy

2n A... 14 alumnes. Tutora: Maria Vidal Rossinyol

2n B... 14 alumnes... Tutora: Ma Antònia Melià Barceló (de baixa) Sònia Vázquez Terrassa (substituta)

3r... 19 alumnes. Tutora: Catalina Gayà Bauzá

4t... 14 alumnes. Tutora: M. Elena Calafat Cañameras

5è... 17 alumnes. Tutora: M. Antònia Vallespir Munar

6è... 23 alumnes. Tutora: Catalina Martorell Llaneras

Coordinadora del 1r cicle: Maria Vidal Rossinyol

Coordinadora del 2n cicle: M. Elena Calafat Cañameras

Coordinadora del 3r cicle: Catalina Martorell Llaneras

Altres tasques del professorat

• Educació musical... M. Antònia Vallespir Munar

• Llengua anglesa, Informàtica i responsable del P. Xarxipèlag... Antoni Gornals Mesquida

• Llengua anglesa 1r cicle... M. Antònia Melià / Sònia Vázquez Terrassa

• Religió... Martina Cocera Amengual

• Mestra +1 i d'Atenció a la diversitat (infantil) Joana M. Barceló Mayol

• Atenció a la diversitat (primària) Jerònia Oliver Rotger

• Pedagogia terapèutica (PT)... M. Pilar Martín Martínez

• Pedagoga de l'EOEP ... Antònia Moll Oliver

• Audició i llenguatge ... M. Àngels Batle Ramis

• Educació física i Secretari... Guillem Fiol Tomàs

• Director i mestre de 3r cicle... Josep M. Munar Vich

• Cap d'estudis... Catalina Martorell Llaneras

Escoleta "Molinet de Vent"

A l'escoleta *Molinet de Vent* s'hi han integrat nins i nines de 0 a 2 anys i han format dos grups amb tres cuidadores. En el grup del més petits n'hi assisteixen 10 i en el dels majors, 15 i se l'anomena la *Classe de les Estrelles*. Les tres educadores són: Catalina Ribas Lavado, Llúcia Cifre Rodríguez i Maria Nicolau Sastre.

Hotel Rural Es Figueral Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei

Amb totes les comoditats

Acurada atenció al client

Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Marga Pocoví Linares

Guanyadora del concurs d'M7 "Camí de l'èxit"

Davant més de tres mil persones que la nit del 25 al 26 de setembre passat es reunien a la plaça de toros de Palma per veure la gala final de la primera edició del concurs "Camí de l'Èxit", la montuïrera Marga Pocoví Linares es proclamà guanyadora absoluta. En segon lloc va quedar n'Encarna i el tercer fou p'en Fernando Batuto. El dia següent ens reunirem a casa de na Marga, la qual té com ha premi una carrera discogràfica i 900 €, i altres premis amb metàl·lic. Aquesta fou la nostra xerrada:

Na Marga, proclamada guanyadora, tota emocionada donà les gràcies al públic, al jurat i a tots els qui des d'un principi l'han recolzada

– Ens podries fer una presentació de qui ets, anys, estudis, aficions...?

– Tenc 23 anys, residesc a Montuïri des dels 8 anys, els estudis que tenc són batxiller, la carrera d'empresarials acabada i ara començaré Magisteri musical, que és la meva màxima il·lusió. Vaig fer feina amb el meu pare durant 3 anys i compaginava els estudis amb la feina però m'agrada més la part musical.

– La música és la teva gran afició. Com vares començar?

– Des de molt petita, als 7 anys, la meva mare em va apuntar a classes de piano, però a mi realment sempre m'havia agradat més cantar. Després, quan feia el batxiller, per circumstàncies de la vida, ho vaig haver de deixar, vaig fer fins a 6è de piano però no em vaig poder examinar i m'he quedat amb el grau elemental, però jo seguia pensant que volia cantar.

– Quin fou el motiu determinant pel qual tu digueres: jo em vull dedicar a la música?

– És que jo el duia dedins, era una frustració que tenia i pensava que si no ho feia ara no ho faria mai.

Evidentment la il·lusió dels pares que tenen una empresa és que el fills continuen amb ella. Em va costar una miqueta convèncer el meu pare, però ara és el màxim suport. Després en "Jaume Goixet" em va donar la primera oportunitat per fer un duo i començarem a anar a hotels...

– Si, però abans de tot això t'havies presentat als càstings d'"Operación Triunfo"?

– Sí. Em vaig presentar a dos càstings i vaig tenir mala sort, o bé no els vaig agradar o bé hi havia molta gent i competència. Tot i això l'experiència va ésser molt positiva.

– Per aquest temps, ja feies cant coral?

– Sí; vaig estar a la Coral "Mont-Lliri" durant 2 anys, però degut a les meves responsabilitats no disposava de temps per anar als assajos i ho vaig haver de deixar.

– Després de conèixer en Jaume Goixet ja començàreu a actuar al hotels. Com fou això?

– En Jaume em va fer unes proves, li vaig agradar i vàrem començar a cantar a hotels, festes privades... i és aquí on començ a estar

en contacte amb el públic. Després vàrem formar una orquestra i he estat compaginant les dues coses a més del "Camí de l'èxit".

– Explica'ns com va anar la història de "Camí de l'èxit"?

– Una amiga, que també s'hi va presentar, em va dir que hi anassin juntes i com que ja havia tingut la mala experiència d'"Operación Triunfo" vaig pensar, això serà un programet del mateix estil i no estava gaire convençuda. Però vaig anar a les proves un poc "passota" i molt tranquil·la, supòs que això em va ajudar. Per cert aquesta amiga només m'ho retreu per-

què a ella no la varen agafar. Bé, vaig anar al càsting de Felanitx i amb les cares que va fer el jurat vaig pensar: o bé s'han quedat al·lucinats o és que ho he fet molt malament. Però me'n vaig anar satisfeta. Em criden pel segon càsting i ens diuen que de 2000 n'hem quedat 150. Ens donen una llista de 10 cançons i n'havíem de triar dues. A la setmana següent em telefonen i em diuen que sàpigues que som una de les 20 concursants de "Camí de l'èxit". Al principi em vaig posar a plorar perquè pensava que havia passat a una tercera fase, però no, jo ja estava dins el concurs, i després sí que ja vaig "plorar com una magdalena".

– La dinàmica del concurs, com ha funcionat?

– Hem fet gales a diferents pobles, contractats pels ajuntaments i hi havia un jurat del poble i un de "Mallorca So" que han valorat els concursants. A cada gala quedava un primer, un segon i un tercer. Després hi havia el rànquing general que era la suma de totes les gales. Dia 25 de setembre fou la gala final a la plaça de toros de Palma, i dels deu primers classificats va sortir el primer, el segon i el tercer.

Marga, ara somrient i eufòrica

– El públic, de quina manera ha participat?

– A través de mòbil amb missatges SMS durant les gales, i omplint unes butlletes que sortien a "Última Hora". El que tenia major nombre de vots li donaven 20 punts el segon 19 i així successivament i tot això sumava a la puntuació del rànquing general.

– Quantes gales heu fet ?

– Moltes, exactament no sé quantes però em vaig actuar a Sóller, Ocimax, Marratxí, Son Servera, Muro, Parc de la Mar, Montuïri, Manacor, Pollença etc...

– Com et vares sentir a la gala de Montuïri ?

– Molt bé, estava molt eufòrica de poder actuar davant el meu públic i quan veia Es Dau tan ple de gent deia: "quan pugui damunt l'escenari ho he de donar-ho tot". I realment em vaig sentir com no m'havia sentit a cap gala.

– I fins i tot has tingut un Club de Fans ?

– Això va esser iniciativa d'uns quants al principi, que varen dir: "Ja que has arribat fins aquí, anirem fent feina". Varen començar a fer camisetes, pancartes, banderes... i a posar un autocar per dur la gent a les gales, a més de repartir "bocates" i aigua per tenir forces per aplaudir. I la veritat és que són una passada i em posa la pell de gallina, i només per aquesta gent val la pena tirar endavant. He de dir que és el club de fans més nombrós que hi ha i que

tot seguit se'n varen formar d'altres.

– Com ha estat la relació amb els companys/es?

– Molt bona, boníssima. Hem fet una pinya tots, però, clar, érem 20 i sempre tens més afinitats amb uns que amb els altres.

– Quines coses negatives i positives en traïes d'aquesta experiència ?

– Negatives cap ni una, perquè les convertesc en positives. He après molt, consider que he de fer molta feina, i el que més m'agrada és el contacte directe amb el públic.

– I ara, per acabar, després d'esser la guanyadora, com ets

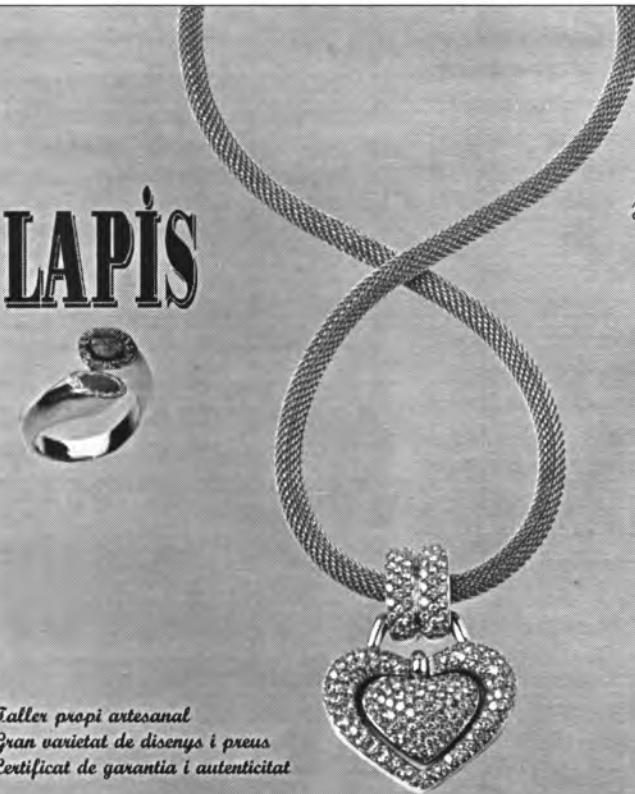
sents ?

– Molt bé. Encara no m'ho puc creure. Estic com a dins un núvol, estic com a somiant, no m'ho esperava perquè durant tota la setmana vaig estar molt nerviosa. Ara pens: "menys mal" que vaig guanyar; ja no per jo sinó per a tota aquesta gent que m'ha seguit durant tot el concurs.

– Vols afegir alguna cosa ?

– Només vull donar les gràcies a tota la gent de Montuïri i de tota Mallorca que m'ha seguit, i que gràcies a ells i elles he pogut complir el meu somni.

ISABEL MAYOL MANERA
MARIA ANTÒNIA RIGO

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

Mallorcària VIII

MUSCLO: És la paraula mallorquina que designa el mol·lusc *la-mel·libranqui* de l'espècie *Mytilus edulis*, i que els solem trobar ben gustosos dins l'arròs sec. En castellà: "mejillón". La forma mallorquina, en els darrers anys es va perdre a favor de la forma castellana. Les causes són moltes però ara no ve al cas. Pensem sempre, idò, quan anam a un restaurant a demanar "musclos al vapor", o al manco saber que allò, en mallorquí són "musclos" i no "mejillons".

SESTA: Tots sabem lo que que significa això. Anar a fer una becadeta després de dinar o en un altre moment ens donarà molta salut. Però alerta. Darrerament se sent molt, per influència del castellà, la forma "siesta", que no és més que una castellanisme que hem d'evitar.

CARRERA-ES: És la paraula del referent mallorquí per a designar l'acte de córrer tant dels animals (carreres de cavalls) com de persones i automòbils etc. Darrerament, s'ha anat imposant la forma catalana "cursa" que no és més que una paraula presa, modernament, del francès "course". Deixem anar, idò "cursa" i diguem lo que hem dit sempre "carrera". I malgrat això,

El 4t aniversari

El 24 de juliol de 1964 aquesta nina petita que veim dreta al centre de la imatge complia quatre anys i els seus pares volgueren que celebràs aquesta commemoració juntament amb els seus amics i amigues. I ca seva es reuniren l'horabaixa d'aquest dia i amb ella es va captar la imatge que quaranta anys després encara es conserva. A la fila de darrera veim dretes Aina Lladó "Gelat", Joana Roca "Nea", Antònia Verger "Queló" i Magdalena Fornés "Móra". I el tres de la fila de davant són: Bartomeu Bauçà "Rafela", Joana Riera "Llucia" i Joan Fornés "Móra".

pensem que no farem cap errada ni serem manco cults. En tot cas ho són més el que utilitzen "cursa" que és una forma forana.

ALDÀ: És aquesta una paraula que, avui en dia, s'utilitza poc, sobre tot a Ciutat. Vol dir antic, vell; gastat

per l'ús, envellit, retut. Idò, amb aquesta accepció podem dir: "Estic un poc aldà", quan no ens trobam massa fins o un poc retuts. Però, alerta a no estar sempre aldans.

MODO: Davant aquesta paraula, així com altres, s'ha reaccionat contra la -o final i s'ha adoptat la forma "mode". Això té l'inconvenient de confondre el plural de mode amb el de moda. Si tenim en compte que la paraula modo ja la trobam documentada en el segle XV, per què refuar-la? No té sentit.

Expressions mallorquines

Tenir mal de ventre: Quan un té mal de ventre d'algú o d'alguna cosa significa que té molta ràbia o se sent molt ofès. També es diu si està molt preocupat. És necessari idò, procurar no tenir aquest tipus de mal de ventre i manco el de l'altra classe.

Continuarem...

TOMÀS GARAU FEBRER

Restaurant
Cas Carboner (DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

S'ha firmat el conveni de cessió dels terrenys per a la construcció d'una residència de persones assistides

Previsions: Pròxim gener, adjudicació; març, col·locació de la 1ª pedra i començament de les obres i finals de 2006, inauguració

"Gràcies que l'Ajuntament de Montuïri ha posat els terrenys, tenim previst que en el termini d'un any i mig pugui estar enllestida la residència comarcal de nova planta per a persones assistides preferentment de Montuïri". Foren les paraules que pronuncià la Consellera de Presidència del Govern, Maria Rosa Puig, dia 15 de setembre passat durant l'acte de firma del conveni de cessió dels terrenys per part de l'Ajuntament al Consorci de Recursos Sociosanitaris i Assistencials de Mallorca per a aquesta finalitat. La superfície és d'11.909 m² i està situada gairebé darrera del pavelló cobert d'Es Revolt i a partir d'ara el Consorci es farà càrrec de la construcció de la infraestructura. "Està previst que les obres s'adjudiquin el gener, la primera pedra es col·loqui el pròxim mes de març i el juny del 2006 ja es pugui inaugurar", digué la Consellera i encara comentà que això farà que la gent que necessiti assistència no hagi d'anar forçosament a una residència fora poble. Comptarà amb 120 places i disposarà també d'un centre de dia d'una capacitat d'unes 30 places on, més del personal qualificat, es donarà feina a unes 50 o 60 persones de les quals el 80% seran de

Montuïri. "Es construiran de 3.500 a 4.000 m² amb un pressupost d'uns 6 milions d'euros. Cada habitació disposarà de terrassa i fins i tot els que ocupin la planta baixa podran conrear un petit hortet", comentà el gerent del Consorci.

"En començar la legislatura —afegí el nostre batle— ho veia com una cosa impossible, però ara ja ho destriï com una realitat. I això és una mostra més que Montuïri es mou per a les persones majors, cosa que serà realitat amb la construcció d'aquesta residència". "D'aquesta manera —afegí la Consellera Rosa Puig— la llista d'espera disminuirà d'un mode apreciable". Aquest serà el cinquè conveni que es firma, dels 12 que es tenen previst dur a terme a Mallorca dins terrenys qualificats.

Una sensible millora per a Montuïri encara que s'hagin hagut d'aportar els terrenys, ja que a més de disposar en el nostre poble d'una qualifi-

La Consellera de Presidència i el Batle firmaren el conveni

cada i convenient residència per a gent que necessiti assistència, podrà donar sortida a gent jove i no tant jove que té necessitat d'un lloc de feina.

O. ARBONA

Especialitat en cuina Mallorquina

Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

Ortopèdia MANACOR

**Àngel
Ascaso
García**

**TÈCNIC
ORTOPÈDIC**

Plaça Rector Rubi, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

ALTRES BREUS

Els afectats per les explosions del Puig, insisteixen

Una altra vegada els veïns de la pedrera del Puig insisteixen per tal d'evitar explosions. Ara demanen empara a la Comissió d'Activitats del Consell de Mallorca. 20 dels afectats més de prop han firmat una carta en tal sentit.

Tríptics en àrab

La Mancomunitat del Pla editarà tríptics informatius en àrab a fi que els marroquins ho entenguin, però sobretot els qui es van integrant en els respectius municipis. Aquests tríptics informatius seran en cinc idiomes: castellà, català, anglès, alemany i àrab. El pressupost és d'uns 5.000 euros. A mitjan setembre passat el conjunt de mahometans empadronats a Montuïri era de 144.

Ecomuseu del Molinar

El nostre Ajuntament alleugera el tràmits a fi de dur a terme el projecte "Ecomuseu del Molinar", si bé abans haurà d'adquirir el terrenys necessaris per construir el passeig i la placeta del Molinar. Amb tots els propietaris s'hi està d'acord manco un, amb qui serà necessària l'expropiació. El terrenys que acollirà l'edifici de l'ecomuseu, propietat de can Ferrando,

han estat cedits desinteressadament.

Joan Pocoví, a les portes

A les eleccions a president de la Federació Balear de Futbol, el qui ho és del Montuïri, Joan Pocoví, va romandre a un sol vot: el guanyador, Miquel Bestard, n'obtingué 90 i el nostre paísà, 89.

Glosa

Siguem bones persones

A dins Montuïri hi ha dues ànimes del Cel; a un li diuen Miquel i a l'altre, Sebastià.

Com aquests, altres n'hi ha que són tan bons com la mel, no sé si nomen Rafel, Ventura o Macià.

Es nom, res importaria, sols que mos portàssim bé i féssim el que hem de fer com Sant Josep i Maria.

Jovenets montuïrers, escoltau sa veu de Déu, que en què no vos doni més tot quant ja teniu és seu.

Escolta, quan Ell te crida i fé sempre el que Ell te diu, que d'Ell has rebut sa vida i pel seu amor estàs viu.

ANTÒNIA ADROVER

Llibre sobre "Terra Lliure"

A la presentació, a Manacor, el 17 de setembre passat, del darrer llibre de Ricard Vilaregut, "Terra Lliure: la temptació armada a Catalunya", l'autor comptà amb la presència de l'exmembre de Terra Lliure, Macià Manera, qui recordà que a Mallorca "utilitzava el sistema de cors de lluita per la similitud entre les dues illes, encara que la lluita estava molt centralitzada i la gent actuava amb escamots comarcals".

El polígon dels Creuers

Segons manifestacions del batle, el futur polígon industrial dels Creuers tendrà una superfície de 70.000 m², serà aprovat el 2005 i a finals d'aquest any començaran les obres.

A la memòria de Maties Verger Payeras "Macià Pelut" (Tallador d'Alcoraia)

Amb la seva mort se'ns ha anat un gran amic, un fidel amic, d'absoluta confiança; aquest bon amic que tots volem tenir, que tots volem esser, però que pocs ens preocupam de ser-ho, com Maties ho era per a tots els seus amics.

Home bo on n'hi hagi, d'un gran cor, un gran obrer, amb excel·lents dots de comandament per la seva gran personalitat.

Record hores molt agradoses allà, a la garriga dels Poassos, fent pura ecologia en ple hivern. Poc abans de dinar es recollien uns esclata-sangs, els quals, trempats amb sal i oli, acompanyaven la sobrassada, per torrar-los a un fogueró que romania encès tot el dia.

Tantes vivències i tants de recods m'acudeixen a la memòria, que la teva absència em deixa l'ànima freda i buit en el cor.

Però com que no és morir el viure en els cors que deixam darrere de nosaltres, la teva família i els teus amics sentim la teva presència i sabem que segueixen al nostre costat.

Descansa amb pau!

D. Pau Alcoraia

Restaurant Es Molí d'en Perons

Menú dies laborables • Cuina internacional • Parrilla

(Dimecres, tancat)

C/ Es Molinar, 51 • Tel. 971 64 65 08 • 07230 Montuïri

Aliments oriünds d'Amèrica

Història i importància de la patata

Fou Francisco Pizarro qui l'any 1534 va desembarcar a Sevilla amb un sac de patates procedent de Perú. El seu fàcil cultiu féu que ben prest s'estengués per tot el vell continent.

A la primeria foren molt mal rebudes i se les anomenava "pedres comestibles". Els francesos les rebutjaven degut a la creença popular que eren transmissores de la pesta. Els alemanys sols les empraven per alimentar el bestiar i els anglesos les reprovaven perquè no apareixien a la Bíblia.

Varen haver de passar més de 200 anys perquè les patates demostrassin que eren aptes per mitigar la fam dels pobles.

L'apotecari francès Toni-Auguste Parmentier fou el principal impulsor del seu consum a Europa. L'any 1785, quatre anys abans que s'iniciàs la gran revolució, va oferir un ramet de flors de patatera al Rei

Luís XVI dient-li: "Senyor, aquesta és la flor d'una planta que pot solucionar l'alimentació de tots els francesos i de tot el món".

DESCRIPCIÓ BOTÀNICA

La patata és un tubèrcul del "Solanum tuberosum" de la família Solanàcies. Els tubèrculs no són rels, sinó engrossiment subterrani dels troncs. Per tant, no és un fruit, pròpiament dit, ja que aquest seria una "tomatigueta" que surt de les flors blanques o violetes.

Les patates són un aliment equilibrat i gairebé complet; aleshores són molt riques en hidrats de carboni, vitamina C, fòsfor i, sobre tot, potassi. La millor manera de consumir-les seria la de cuinar-les al vapor i la pitjor, fregides. En cuinar-les es redueix el 25% del seu contingut de vitamina C i en sals minerals. Són d'un alt valor biològic, ja que aporten tots els aminoàcids que necessita el nostre organisme.

Segons el SIA (Servei d'Investigació Agrícola) del Departament d'Agricultura dels EU, una dieta amb llet sencera i patates, proporciona gairebé tots els nutrients necessaris per al manteniment del cos humà.

Existeixen unes 1.300 varietats i es calcula que es produeixen a l'any 270 milions de tones.

Els principals països productors són Rússia, Polònia, EU i Alemanya.

La pell concentra les vitamines però també els tòxics, motiu pel qual és recomanable pelar-les. Si es desitja consumir-les torrades amb la pell, s'ha de procurar de procedes-quin d'un cultiu biològic, ja que les patates comercials se solen fumar per tal d'evitar que es grillin.

Des del punt de via sanitari és un aliment considerat com un bon antiàcid, sedant, reductor de l'hipertensió, pel seu gran contingut en potassi. Existeix una "dieta de patates" molt útil per a l'àcid úric, artritis úrica i càlculs urinaris. La patata tota sola no engreixa, la qual cosa fa que a les menjades se sol servir acompanyada.

A Alemanya s'usa el suc de patata crua per a l'acidesa gàstrica. Se'n prenen dues cullerades abans de menjar.

En resum: a la patata se la considera un aliment equilibrat, afegint-hi oli vegetal per compensar la manca de grassa i al cuinar-les amb col o espinacs suplim la manca de calci i provitamina A.

Humils, despreciades i barates, però sempre savoroses i saludables, les patates resulten avui dia insubstituïbles per a l'alimentació humana.

APOTECARI

Breus

522,1 euros per a la lluita contra el Càncer

522,1 euros fou el superàvit que s'obtingué a la pamboliada solidària del passat 13 d'agost organitzada per les Noves Generacions del Partit Popular de Montuïri a benefici de l'Associació d'Ajuda contra el Càncer; quantitat que fou entregada a la presidenta de la Junta Local de Montuïri, Catalina Vaquer. Des d'aquí els components de les Noves Generacions volen donar les gràcies a tots els que hi col·laboraren.

Glosa

— Bernat, de que has berenat?
— De sobrassada coenta;
ja me corr per dins es ventre
com un cavall desfermat.

(Altres temps se solia sentir
per Montuïri amb un to despectiu)

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

“A la festa del sequer estan prohibides malsufridures i bregues”

Un any més, Lloret va celebrar aquesta festa amb antusiasme

El passat 4 setembre, al simpàtic i acollidor poble de Lloret de Vista Alegre –a Llorito, com encara es diu col·loquialment– es va celebrar la tradicional festa del sequer. Hi va participar una gentada. Va començar la festa a les 19'30 del dissabte amb amollada de coets, sonades de xeremies, tambor i flabiol. Una comitiva formada pel batlle, regidors, organitzadors de la festa, el director general d'agricultura i nombrosa gent varen anar primer a casa de l'amo en Joan “Manyes”, figueraler major, i després a casa de madò Antònia Amengual “Companya” figueralera major, els quals al so del tambors, flabiols, xeremies, una traca d'al·lots, al·lotes i joveçans vestits de pagesos, ballant i botant dins un ambient d'alegria i festa els acompanyaren a l'església parroquial. Arribats allà ofici al transcurs del qual, l'estol que havia acompanyat els figuerelers majors, al so de xeremies, tambor i flabiol varen ballar balls típics pagesos. Seguidament i portant un brot d'olivera a la mà en símbol de pau i solidaritat, ofrenes de figues, pa, vi, espigues de blat i altres productes del camp.

Acabada la funció religiosa parau-

les de benvinguda i agraïment del batlle dirigides a tots el assistents i especialment als qui d'una manera o altra han col·laborat per celebrar amb èxit aquesta tan lloretana festa. Va recalcar que sense ella Llorito ho tindria de menys, li restaria part de la seva idiosincràsia, ja que és conegut arreu de Mallorca d'ésser un poble rural, figuereler, simpàtic i acollidor.

En sentit un tant humorístic, el batlle va dir: A la festa del sequer estan prohibides malsufridures i bregues, preg a tothom que estigui de bon humor, gaudeixi de bon de veres la festa ja que hi ha programa per passar-s'ho alegre recordant les feines i diversions amb cançons i balls de sequer al mateixos sons que alegrement es divertien ja els nostres avantpassats, figuerelers i figuerelers. Acabada la intervenció del batlle, pregó de festes a càrrec d'Antoni Lluís Martí.

El pregoner va tractar del llenguatge antic de les figueres, figues, sequers i en diverses llengües va anar explicant com es deien i es diuen actualment i el perquè dels noms de tantes castes de figues fent un poc d'història de les figueres i figues de distints llocs del món així com també

varies gloses i dites referent a les figueres, figues, sequers i conservació de les figues seques.

Així idò, amb molta alegria i bon humor, el dissabte a Lloret de Vista Alegre hi va haver molta diversió; cançons de figuereler, ballades, sons de xeremies, tambors, flabiols, ballades de bot, de ferrat i molta gresca. Degustació de figues, d'arrop de figues, de mel de figa, i altres llepolies. Mostra de 73 varietats de figues –segons una llista facilitada per l'ajuntament de Lloret hi ha constància de 94 castes de figues–, també mostra de plats cuinats on la figa n'és el primordial ingredient. Estris que s'empraven, i s'empren encara ara, per collir i assecar figues com són ganxos d'ullastre, paners, coves, escales, canyissos d'albó, garrots, senalles etc. També hi havia exposició d'ormeigs que temps enrere s'empraven per conrear, com són: arades de fusta i de ferro a les quals s'hi enganxaven bísties o bous, carros i carretons per tragar, carretons de batre de pedra, erers, ereredores, garbells, una moderna batedora marca DOGA fabricada a Lloret fa més de cinquanta anys, galivans, xapes i xapetes, cànecs i altres antigues eines.

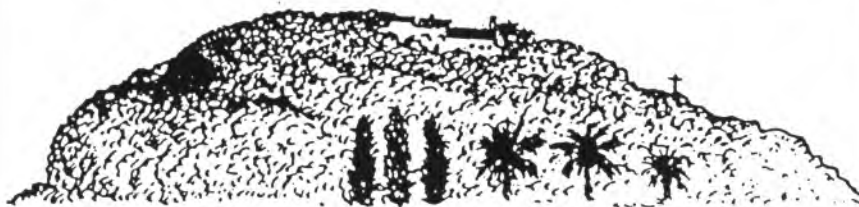
La Festa del Sequer que any rera any es ve celebrant a Lloret de Vista Alegre es fa amb la finalitat revifar tant el conreu de les figueres que moltes estan abandonades, com per veure pel fora vila sequers de figues, recordar i perseverar les tradicions pageses.

I per arrodonir les festa, recordant els antics balls de sequer i amb nombrosa assistència, hi hagué ballada popular, de bot i de ferrat, al so dels populars conjunts musicals mallorquins Música nostra i Xaloc música. I per recuperar forces, un bon servei de begudes i menjar.

Cal remarcar que tots els actes litúrgics recreatius i culturals que se celebraren foren presidits pels esmentats Figuerelers Majors.

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

LA DOLÇA FIGA

DE LA FIGUERA A LA TAULA és un llibre escrit per Felip Munar on hi ha recopilades unes 120 receptes. A més diu com cuinar en figues primers i segons plats, elaborar salses, coques, pastissos, pa de figa, postres, i com a fruita per acompanyar el pa amb oli i o menjar-ne tan madures com seques a qualsevol hora, ja que són saludables i alimentoses: contenen proteïna, calci, potassi, fòsfor, magnesi, ferro, vitamines i altres substàncies energètiques. Idò d'aquestes moltes receptes encara no les hi va inserir totes; manca la recepta de Figs amb iogurt.

Ve al cas de fer menció a aquesta pel fet que de fa un cert temps per TV veim propaganda d'un iogurt a base de figa, lloant les excel·lències d'aquesta tant dolça fruita i antany molt abundant a Mallorca.

Mostren primer una figa, que a mi en sembla Albacor, xapada en quatre talls verticals i engatada d'una llet quallada i es posa dins l'envàs. Seguidament un senyor ens diu - mentre es menja aqueixa barreja de figues amb iogurt: Danone con higos, buenísimo.

Sabem de les figues que són molt dolces, que en temps passats tant bestiar com persones hi havia un alt consum, i als anys dolents de la postguerra fou una solució alimentària davant l'escassetat d'aliments que hi havia aleshores. Havent-hi molta demanda totes s'aprofitaven i fou una treta important per l'economia pagesa.

El problema de les figues madures, essent aquestes una fruita blana, s'està en què no aguanten gaire temps una vegada collides, i no admeten la seva conservació dins frigorífics.

Fet aquest que tothom ho sap. Tot i que les posem dins la gelera al cap d'una setmana ja tornen agres o es podreixen, per a conservar-les s'han d'assecar com sabem.

Així que si volem assaborir la dolçor de les figues madures ho hem de fer el temps de figues. No sé el fabricant d'aquest iogurt si ha trobat una manera de disposar de figues madures de cap a cap d'any però ho dupt donat que la llet qualla-

*A Lloret de
Vista Alegre
hi va haver
molta
diversió,
degustació de
figues,
d'arrop de
figues, de
mel de figa,
mostra de 73
varietats de
figues i també
de plats
cuinats on
la figa n'és el
primordial
ingredient*

da també caduca al cap d'unes setmanes; per tant no es pot fer una gran producció el temps de figues. De tota manera el fet de mostrar-nos-les, fent propaganda de iogurt barrejat en figa, a la vegada donen a conèixer les moltes qualitats de les figues en si ja trob un al·licient per sembrar figueres i tenir cura de les velles que encara conservem. Si la llet amb figa madura és boníssima, ara manca que també es pregoni la figa seca. És tant dolça i alimentosa

que val la pena fomentar el seu consum.

Sabem que l'agricultura no arriba a aixecar el cap i nogensmenys les figues romanen a davall la figuera sense arregar. En aquest temps arreu es veuen solades de figues, i és un a llàstima pel fet que no es coneix altra fruita tant dolça i tan alimentosa i amb tantes aplicacions com tenen les figues, que menjant-ne ens assacien i ens donen força.

SION NICOLAU

BIP Super Montuïri
supermercados Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria

Panaderia • Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

En Miquel "d'Es Pont" i na Catalina "Pelosa", consternats per la mort del seu fill Miquel, no ha celebrat les noces d'or amb plena satisfacció

Miquel Rosselló Ferrer "Des Pont" va néixer a Santa Maria l'u d'agost de 1930, té un germà mort i ve de nissaga pagesa, els seus pares feien d'agricultors i ell, en Miquel, va créixer dins un ambient de pagesia.

La seva esposa Catalina Mayol Gomila vingué al món el dos d'agost de 1930, a Montuïri, concretament a les cases de Son Vanrell, on aleshores els seus pares, l'amo en Pere "Cilis", i la seva mare, Antònia Gomila "Pelosa", hi estaven per amigters. Eren quatre germans: Bartomeu, Joan, Catalina, Pere i Miquel, el major i el darrer ja morts.

Les va casar a Montuïri dia 20 d'abril de 1954 un capellà historiador que estava a la Seu, mossèn Joan Vic, i bé va valer la pena unir-se en matrimoni pel fet que ha esdevingut un arbre bastant frutífer; han concebut tres fills i una filla. Magdalena, casada a Binissalem, qui ja té un fill a

punt de casar-se. Joan, casat a Algaida, té una filla de 12 anys, Pere, que va morir fa 12 anys a l'edat de 26, i en Miquel casat i amb tres nines.

Essent que el pares i família de na Catalina anaren d'amitgers a Son Borràs, possessió d'un centenar de quarterades situada al terme de Santa Maria, allà es veieren ambdós, es conegueren i s'enamoraren amb tant de deliri i confiança un amb altre que el seu mutu amor encara perdura.

El matrimoni sempre ha viscut a Montuïri, motiu pel qual, en Miquel, tot i haver nascut a poble extern, se sent montuïrer com el que més. Pararen casa al mateix carrer des Garrover però no on actualment tenen el seu domicili, aleshores havien llogada una casa al fuster Roig. Casats de fresc feren de pagesos pel seu compte, conreaven unes quantes quarterades de terra fins que al cap d'uns anys anaren per amigters a Son Bages, finca situada entre Montuïri, Vilafranca i Porreres on hi estarien uns quants anys.

Després les coses del conreu començaren a decaure, havien de portar la llocada endavant i en Miquel, que de jove havia fet de picapedrer, de bell nou va agafar les paletes i tornà fer primer de picapedrer i després de mestre d'obres. Degut a les moltes construccions que s'havien de dur a terme a Mallorca a causa de l'allau de turistes que en massa venien, va encertar en aquesta decisió. Ara, això sí, per portar la família endavant va haver de treballar de valent. Gracies, però, a la feina que feren ambdós, home i dona, pogueren donar estudis als fills i construir una casa on viuen actualment. Amb casa nova, una filla i tres fills, tots encertats, tenien motiu per estar satisfets, la seva felicitat era completa.

Però aquesta eufòria es va veure frustrada per la mort sobtada, ara fa 12 anys, del seu fill Pere, precisament, quant aquest s'obria pas a la vida. Havia estudiat, era molt intel·ligent, extravertit, esportista, amic de tothom, treballava a la Caixa d'Estalvis "Sa Nostra" i havia acabat de guanyar unes oposicions que li donaven la plaça en propietat. Idò trobant-se amb tantes il·lusions i projectes, inesperadament, estant bo i sa, un vespre sopant es va sentir malament a causa d'un entorn de cap; el portaren al metge, però aquest desmai fou tan greu que va deixar aquest món en la plenitud de la vida, quan per davant tenia tot un futur ple de projectes, il·lusions, amistats, l'estima de tots, tant dels pares, germans, amics i de tota la gent montuïrera i de molts d'amics i familiars de fora.

Aquesta inesperada pèrdua d'un fill, va afectar tant als pares que estigueren –i hi estan encara ara– tan consternats i trists, que patiren les conseqüències. La tristor els va envair tant que en Miquel que no va tenir coratge de seguir treballant i estant ja a una edat que li permetia jubilar-se, es va retirar de mestre d'obres. Però va seguir, i segueix treballant a fora vila. Na Catalina va sofrir, -i sofreix- depressions, va tenir un poc d'embòlia fa uns anys i la pena no els acaba de fugir. Sols tenen el consol dels fills i nés, especialment la néta que viu al pis damunt casa seva, ja que és la que tenen més a prop.

SION NICOLAU

caixa
jove

L'única targeta que segueix el teu ritme

"la Caixa"

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Satisfacció

No hi ha dubte: és a damunt els graons on aquestes simpàtiques quatre criatures, en aquells anys que feia poc havien deixat la infància (devia ser el 1945), accediren a fer-se aquesta foto, o tal vegada ho demanaren al fotògraf per allò de conservar-ne un record. I el clixé ha arribat al nostres dies. I quan diferent l'aspecte de fa 60 anys! Elles tres (na Joana Aina "Matarina", na Magdalena "Nea" i na Maria "Baca") no hi caben de contentes i en Jaume "Baco" (posteriorment casat amb na Magdalena "Nea" i mort l'any 1976 als 48 anys) tampoc pot negar la seva satisfacció

Records d'infantesa

Devia tenir entre 15 i 16 anys quan vaig començar a anar amb en Jaume "Baco". I en aquell temps les diversions que hi havia a Montuïri eren poques. Els diumenge anàvem a passejar fins a l'estació del tren, al cinema de Ca n'Eloi i al camp de futbol on, per cert, em divertia veure en Jaume que jugava de porter amb el Montuïri, possiblement amb el juvenils. I els vespres dels diumenges no mancàvem mai a passejar per plaça i el carrer Major.

Ja feina uns anys que havia començat a aprendre seriosament l'ofici de modista amb la meva germana, perquè fins als 14 havia anat a costura a Ca ses Monges. I fou quan en deixar l'escola vaig començar a aprendre aquest ofici, que per cert he exercit durant tota la vida fins que m'he jubilat. No he anat mai en lloc

Les poques diversions

a fer feina, sempre he exercit pel meu compte. Amb la meva germana vaig cosir fins als 23 anys.

Estam parlant de l'any 1944, aquell any que vaig conèixer en Jaume, que ja tenia tres germanes més: Sebastiana, Maria i Joana, i en aquell temps, quan començàvem les nostres, relacions varen néixer els dos bessons, germans seus: Margalida i Tomeu (aquest ara a l'estranger).

Record que aquells anys posteriors a l'acabament de la guerra civil a ca nostra tenien una màquina de fer fideus i burballes i tothom que en volia ens portava la farina dins un saquet de 10 o 15 quilos i al cap d'un o dos dies els entregàvem els fideus, encara que aquesta no era la professió

dels meus pares, perquè mon para feia de picapedrer i mu mare cordava cadires de bova a hores perdudes, sobretot per als bars que era on se n'espnyaven més.

En aquells temps no hi havia massa diversions ni tampoc s'acostumava sortir de la vila. Les festes del Puig, de Pasqua, de Nadal, de Sant Bartomeu... eren extraordinàries i gairebé sempre sortia amb les meves amigues, que eren na Margalida "Palosa" i n'Antònia "d'en Tesà". Això no vol dir que a vegades no sortís amb altres. Així i tot consider que la meva infància i joventut la vaig passar amb molta alegria, tenguérem temps per distreure'ns molt; no ens avorriem i ens sentíem satisfetes del transcórrer d'aquells anys inoblidables.

Contat per Magdalena Bauçà "Nea"

El Montuïri encara ha de millorar molt

Dels cinc primers partits, sols una victòria

El primer diumenge de setembre, dia 5, va començar la temporada en Es Revolt on tant el resultat com la impressió que va donar el Montuïri no fou d'allò més agradosa, encara que el següent partit, jugat aquí, contra el Collera, va suposar la primera i única victòria de la temporada en el transcurs dels cinc primers partits. I això demostra que encara els jugadors no estan en plena forma i es requereix un millorament.

Montuïri, 0 - Arenal, 2

Encara que el Montuïri hagués perdut l'anterior i primer partit de la temporada a Eivissa, les esperances eren positives. Però no fou així. El Montuïri es va estrenar aquí també amb una derrota pel mateix resultat, si bé advers, 0-2. Malgrat fos un horrablaia d'una xafogor intensa, els de s'Arenal amb millor preparació física saberen adaptar-se a aquest factor i aconseguiren un gol a cada part. Els montuïrers deceberen.

Alaior, 1 - Montuïri, 0

Amb un Montuïri molt combatiu i també incisiu davant la porteria de l'Alaior, i quan semblava que l'empat o la victòria s'inclinaria de part dels visitants, no fou així. Durant la primera meitat els montuïrers tiraren

El Montuïri de 3ª divisió nacional inaugura la temporada a la vila contra s'Arenal

una i altra vegada a porta, però no foren capaços de foradar-la i així acabà. A la segona, els locals als 5 minuts de començar-la, introduïren la pilota dins la porteria i així aconseguiren l'únic gol en què va acabar l'encontre.

Montuïri, 2 - Collera, 1

Partit de continu domini local no traduït en gols degut, la mala punteria, als pals, a un gol anul·lat i, so-

bretot, a l'encert constant del porter visitant, qui fou el millor dels alineats. No dos gols, sinó molts més havien d'haver estat els aconseguits pels locals. S'ho mereixien. I això que a les acaballes els del Coll den Rabassa encara marcaren i feren témer la victòria del Montuïri, per altra part ben merescuda i per un marge molt més significatiu.

Poblera, 4 - Montuïri, 0

Els montuïrers aguantaren la primera meitat 0 - 0 i ambdós equips oferiren una bona impressió. Però a la segona, els visitants donaren un pobra imatge de joc. Als deu minuts els de Sa Pobla ja havien marcat dos gols i als 15 es quedaren amb 10 jugadors per expulsió, però així i tot encara en marcaren dos més. I per afegit el Montuïri, a manca de 10 minuts per a la conclusió, va estavellar una falta màxima al pal.

2ª Regional

Montuïri, 1 - Vilafranca, 2
Soledat, 2 - Montuïri, 0
Montuïri, 0 - Rotlet Molinar, 2

Juvenils

Montuïri, 2 - Xilvar, 1

Levi's
DIESEL
Avirex
Lee

MANS

L'Almoïna, 30 · Tlf. 971 16 84 56
Porreres

AVIA
CAT
ART
DESIGUAL
adidas

Presentació dels equips de futbol base del Montuïri

PROPOSIT D'UNA SERIOSA REACTIVACIÓ

El pastat dia 14 de setembre es va celebrar la presentació de totes les categories del futbol base de Montuïri.

La festa, que es va fer dins el pavelló d'Es Revolt, va esser un acte de germanor entre tota la família futbolística de Montuïri.

En haver sopat el president del CE Montuïri, Joan Pocoví, va pronunciar unes paraules d'agraïment als assistents i al grup de joves que s'han posat al capdavant d'aquest engrescador projecte, com és el de reactivar el futbol base montuïrer.

Tot seguit el cap del projecte, Tomeu Verger, va presentar tots els equips i després es va realitzar una rifa on hi havia regals de les cases comercials de Montuïri que també es volgueren afegir a la festa. Els equips del CE Montuïri de la temporada 2004-2005 són:

Benjamins

Toni Payeras, Juan Carlos Mas, Said, Josep Cerdà, Francesc Aloi, Francesc Xavier, Jaume Mas, Gerard Wulf, Maties Verger, Max Leon, Tomeu Mayol, Lluç Nicolau. *Entrenador:* Joan Verger; *Delegat:* Toni Payeras.

Alevins

Pere Servera, Toni Sánchez, Tomeu Verger, Josep Canuto, Miquel Miralles, Toni Miralles, Toni Miralles, Tomeu Fullana, Sergi Mayol, Toni Nicolau, Toni Bergas, Miquel Ginard. *Entrenador:* Biel Nicolau, *Delegat:* Toni Sastre

Infantils

Miquel Pons, Rafel Rigo, Miquel Vila, Rafel Gaspar, Francesc Gil, Arnau Matas, Tomàs Gil, Antoni Mayol, Marc Barceló, Toni Salom, Javier Martret, Francesc Barceló, Mateu Salvador, Joan Pere Mayol, Joan Mayol, Toni Soler, Francesc Canuto, Damià Toni Mascaró. *Entrenador:* Pep Mas Tugores i Cristòfol Andreu; *Delegats:* Llorenç Mayol i Miquel Barceló.

Cadets

Biel Leon, Tomeu Duran, Jaume Alzamora, Miquel Font, Joan Gabriel Ribot, Antoni Genovart, Jaume Barceló, Pere Martret, Bernat Pep Riera, Joan Andreu Coronado, Bernat Marc Frontera, Santiago Silvera, Agustín Silvera, Joan Ramis, Francesc Torrens, Antoni Mascaró, Dario Fernández. *Entrenador:* Pere Font.

Juvenils

Llorenç Miralles, Biel Jaume Ferrer, Bartomeu Nicolau, Toni Miquel Vanrell, Joan Jiménez, Miquel Tous, Bartomeu Andreu, Pere Fullana, Farid Azizar, Borja Salas, Salah Garouaqui, Miquel Mairata, Bartomeu Fullana, Luigi Chiriboga, Josep Miquel Miró, Francesc X. Mesquida, Miquel Àngel Mieras, *Entrenadors:* Tomeu Verger i Guillem Munar. *Delegats:* Joan Mesquida i Rafel Tous.

(Informació facilitada pel CE Montuïri)

Para aquellos que tienen instinto.

Milestone No 69867-6702: Caja y brazalete de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrompible, corona a roca, sumergible hasta 100 metros, incorpora cierre oculto con pulsadores de apertura de alta seguridad, disponible en modelos de señora y caballero.
www.mauricelacroix.com

Fermin
Joiers

Porto Cristo - Manacor - Cala Millor

MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

Dinar a benefici de la parròquia

Per al primer diumenge d'octubre, dia 3, està organitzat un dinar comunitari al Puig, els beneficis del qual s'invertiran per a la nova porta de la capella de l'ermita. A les 12, missa i a les 13'30 torrada popular.

Visita als malalts

De bell nou reprenem la tasca de la visita als malalts en el marc del "Primer Divendres de Mes". També aquest curs volem dur a terme aquesta tasca pastoral, perquè els malalts són una gran força evangèlica dins l'Església i dintre del món. Aprofitam per comunicar que, a més a més dels malalts que normalment visitam, els qui vulguin ser visitats que parlin en les persones encarregades o que ens ho comuniquin a la rectoria.

Vida creixent

Convidam totes les persones majors que vulguin participar del grup cristià "Vida Creixent" a una reunió el dia 7 a les 18'30 a la rectoria.

Reunió Pre-baptismal

Convidam a tots els pares i mares que han de batejar els seus fills durant els mesos d'octubre i novembre a una reunió pre-baptismal el dia 13 d'octubre a les 20'30 a la rectoria.

Reunió de pares dels infants de la catequesi de comunió

Convidam els pares i mares dels infants de pre-comunió i comunió a una reunió el divendres dia 15 a les 20'30 a la rectoria.

Catequesi de pre-comunió i comunió

El dimecres dia 20 a les 17'30 h començarà la catequesi de pre-comunió i de comunió.

Missa amb nins

El quart diumenge de cada mes, l'Eucaristia de les 12'00 serà amb infants. Serà una celebració infantil a on els infants de la catequesi tendran un especial protagonisme. Demanam als pares i mares que els acompanyin per tal de celebrar junts la fe.

Enguany, com l'any passat per aquestes mateixes dates, el dinar a benefici de les obres parroquials se celebrarà en es Puig

El Domund

Amb el lema "És l'hora del teu compromís Missioners" dia 24 d'Octubre es celebrarà la jornada del Domund. La col·lecta que es farà aquest diumenge serà destinada íntegrament als missioners i missioneres que treballen arreu del món anunciant la Bona Nova de Jesús. Els qui vulguin col·laborar d'una manera especial poden fer-ho ingres-

sant els vostres donatius als comptes bancaris o passar per la rectoria.

Festa de Tots Sants

Con ja es costum en la tradició cristiana, el primer de novembre és la festivitat de Tots Sants. L'horari de misses serà com els del diumenges: a les 12 i a les 20 i a les 16'00 se celebrarà una Eucaristia en sufragi dels nostres difunts, al cementiri.

La religió musulmana

Estam convençuts que totes les religions fan camí vers la veritat total que és Déu. Com també estam segurs que totes les religions posades en diàleg són una extraordinària força per la pau mundial.

En els nostres comentaris d'aproximació a les grans religions de món intentarem apropar-nos a aquella revelació de Déu que les diverses Escripures sagrades ens han deixat com una veritable herència espiritual per la humanitat. Seguint la cronologia històrica de les religions monoteïstes, la primera es la religió jueva.

Els jueus creuen en un Déu totpoderós el qual ningú ha vist ni tocat. Creuen en un Déu que, com explica el seu principal llibre, la Torà, és un Déu creador i alliberador. Un Déu que posà ordre i harmonia en un món caòtic i desordenat.

Els jueus creuen tant en l'ésser humà com en Déu. Tots els actes de la vida han d'estar d'acord amb la fe. Perdonar, estimar, tenir cura de les persones són algunes de les maneres de seguir les ensenyan-

ces jueves. Creuen que esdevenen bon jueus quan estimen els altres, quan respecten la natura, quan treballen per la pau, quan fan el bé.

Per pregar, per estudiar les Sagrades Escripures, per trobar-se i reunir-se entre ells, per celebrar les festes importants, els jueus es reuneixen a la sinagoga que és el lloc més adient per reforçar l'amistat i la fraternitat.

Els seus llibres més importants són: la Torà, (conté els cinc primers llibres de la Bíblia); la Mixnà (el principal text sobre ètica i lleis jueves) i el Talmud (principal comentari sobre la Mixnà).

Diverses festes religioses donen fisonomia a la religió jueva ja que les festes ocupen un lloc molt important en la fe del poble jueu. Les més importants són: La Pasqua, la festa de la Pentecosta, la dels Tabernacles. Sobretot en aquestes festes és quan els jueus es senten més prop de Déu. El dissabte és el dia dedicat al Senyor i tots els jueus descansen i es reuneixen per pregar junts.

Temps passat

10 anys enrere
Octubre de 1994

El número 500 de Bona Pau

L'aparició del número 500 de **Bona Pau** a l'octubre de 1994 suposà el recol·lament del poble i la il·lusió de seguir endavant cap als 50 anys. Es va commemorar amb una vetlada poètica a l'Ajuntament el vespre de dia 8 i el sendemà, diumenge anàrem a missa i tot seguit a l'Ajuntament i presidit pel Conseller d'Educació, Bartomeu Rotger, celebràrem una taula redona sobre normalització lingüística amb n'Aina Moll com a mantenidora i Gabriel Gomila de presentador. L'Ajuntament obsequià el nostre director amb una estatueta d'un cossier. Acabàrem amb un dinar de companyonia al restaurant *Munper*.

Accident mortal

Dissortadament un accident mortal a la carretera entre Vilafranca i Manacor dia 18 d'octubre de 1994 costava la vida al nostre col·laborador Miquel Fiol Company. Aquest era el tercer accident mortal d'aquest any a la mateixa carretera: el 19 d'agost a Francesc Martorell Amengual "Mas" (moria dia 26) i el 13 d'abril a Jacint Miralles Noguera "Cinto Moio".

25 anys enrera
Octubre de 1979
Oposicions

A les oposicions a professorat estatal d'EGB obtenia plaça la jove Joana Maria Arbona Amengual.

President de l'Associació de pares

A l'Assemblea de l'Associació de Pares del Col·legi "Joan Mas i Verd" celebrada aquest octubre de 1979 fou elegit president Joan Portell Pocoví.

50 anys enrere
Octubre de 1954
Recepció de relíquies

Dia 3 d'octubre de 1954 poble, autoritats i banda de música amb repicar de campanes, a la Creu de Son Rafel Mas es rebien relíquies (ossos) del gloriós Sant Antoni, abat i Sant Pau, ermità. Foren portades per Fra Miquel de Lluçmajor dins un valuós reliquiari d'argent i dipositades a l'església.

100 anys enrere
Octubre de 1904

Peregrinació de Manacor al Puig

Dia 9 d'octubre de 1904 una nodrida peregrinació de Manacor presidida per les seves autoritats s'encaminà al Puig de Sant Miquel. Abans passà per plaça on fou rebuda amb tots els honors per les autoritats montuïreres i li feren un obsequi.

Cuinar en casa

Granada d'albergínies i carabassons

Ingredients per a 10 persones

Per al pastís: 7 ous • 750 g d'albergínies • 500 g de carabassons • 2 dl de nata líquida • 500 g de tomàtiga fregida • 50 g de formatge rallat • 1 pastanaga grossa bullida • 2 ous bullits • 50 g de mantega • 200 g de pèsols bullits • Sal i pebre blanc molt. Per a la salsa: 750 g de pastanagues trossejades • 500 g de pebres vermells trossejats • 1 dl d'oli d'oliva • 6 tomàtiques grosses madures i triturades • 2 cebes mitjanes picades fines.

Elaboració

Pelar les albergínies i els carabassons, tallar en rodanxes i rostir en el forn. Apartar i deixar que refredi. Batre els ous, afegir la sal, el pebràs i el formatge. Incorporar la tomàtiga fregida (freda) i la nata, batre suaument perquè quedi ben mesclat. Folrar de paper alumini un motlle, untar amb mantega. Col·locar alternativament capes de mescla que hem preparat, una de rodanxes de carabassó i una altra d'albergínies i així successivament fins omplir el motlle. La capa que quedi a la meitat ha de ser de pastanaga bullida sencera en sentit longitudinal. Enfornar a 150 o 180°C durant 40 o 45 minuts (segons el forn). Una vegada sigui fred treure del motlle. Preparació de la salsa: en una cassola sofregir l'oli d'oliva, la ceba, els pebres vermells, les tomàtiques, les pastanagues. Assaonar i deixar coure suaument. Passar la salsa per un colador xinès i reservar ben calent. Acabament: cobrir el fons del plat amb la salsa, col·locar al mig un tros de pastís i guarnir amb pèsols bullits i l'ou bullit picat.

CARME PINTENO

Demografia

Setembre de 2004

Naixements

30 agost.- Catalina Deyà Bauzà, filla de Sebastià i Catalina.

Matrimonis

Dia 5 Stbre.- Joan Antoni Salas Rotger amb Maria Teresa Martínez Marcus.

Dia 11.- Vicenç Trias Garau amb Catalina Maria Ribas Nicolau.

Defuncions

Dia 4.- Maria Cerdà Pizà "Poeta", casada de 87 anys.

Pluviometria

Setembre de 2004

Dia	2		0'3 litres m²		
"	5		0,2	"	"
"	15		35'0	"	"
"	24		0,1	"	"
"	26		0,4	"	"
"	27		2'5	"	"
Total		38'5			

Apotecaries

3 Oct. Vilafranca	24 Oct. Petra
10 " Ariany	31 " Porreres
17 " Montuïri	

Antigues cançons amoroses

Un temps, en encontrar-nos en teníem per una hora i ara, què són d'enfora, garrida, aquells amors!

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

Tempesta: Espessos i forts calabruixos dañaren el que restava de l'anyada

Era el passat dia 15 de setembre quant una sèrie de violentes tempestes travessaren Mallorca de cap a cap. Llampegadissa, tronades, pluja torrencial acompanyada de fort vent, fiblons i per la Comarca del Pla varen caure en poc temps uns grossos i espessos calabruixos. Allà on més va pegar fort fou pels termes de Montuïri, Porreres i voltants. Aquesta calabruixada va causar considerables danys a horts, fruites i vinyes, així com també a qualche teulada, fins i tot va entrar aigua i calabruix per dins cases.

Pel que afecta a Montuïri allà on més perjudicis haurà causat serà a l'hort Es Moreret de l'amo en Joan Mas "Collet". El visitarem uns dies després i vàrem comprovar, in situ, com tota l'anyada de pebres, mongetes, carbassons i verdures, que ara es trobaven a la plena de les collides, està completament perduda..

S.N.

Part de l'hort de Can Collet després de la calabruixada

La destrossa a la vinya d'en Gaspar Socias fou calamitosa

El sopar a benefici de l'Escola de Música fou un èxit

Amb un dinar l'Associació de Persones Majors inaugura el curs